

EXTRA BIJLAGE, COMRIE,

Het leven des geloofs op de belofte. (de eerste 2 blz. van deze bijlage).

Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren. Hebr. 11:13.

Het is Gods weg in het heiligdom met Zijn kinderen, hen door beloften van Zijn genadegoederen te leiden hier op aarde, en juist zozeer de beloofde zaken zelf niet te schenken.

Vraag 27. Waarom zou dit zo zijn, dat God de beloofde zaken ons nog niet geeft hier in het aardse leven?

Vraag 28. Hoe hebben wij te handelen als wij de beloofde zaak nog niet ontvangen hebben?

Vraag 29 a. Durft een oprecht gelovige de voorwaardelijke* belofte altijd op zichzelf toe te passen?
b. waarom wel of waarom niet?

Vraag 30 a. wat is een van de waarachtigste blijken van genade?
b. wanneer heb ik de vereiste mate en trap hierin, zodat ik er zelf over tevreden ben?

Vraag 31. wat is het verschil tussen een oprecht gelovige en een tijdgelovige?

Wie het zijn, die gerechtigd zijn om zich de beloften toe te eigenen en daarop voort te gaan.

Veel oprechte zielen, als zij al de beloften nagaan, roepen wel uit: *o, wat zijn de beloften groot en uitnemend! Maar wie weet of ik het voorwerp daarvan ben!*
Let nu maar op de volgende zaken, die zullen u hiervan enig inzicht geven:

In het algemeen: elk, die het Evangelie hoort en tot wie de belofte komt, als een bekendmaking van de Goddelijke wil, heeft een gegrond recht, uit kracht van die bekendmaking van de wil van God in zijn gemoed, om in te komen, de belofte

zich toe te eigenen, en zijn recht daartoe te bevorderen in de Goddelijke vierschaar.

Dit is een recht uit kracht van wettigheid.

Er is ook een **recht uit kracht van bezit en wezenlijk eigendom.**

In deze zin hebben alleen de ware gelovigen recht tot de belofte, op hun vereniging met Christus. Zij zijn in Christus in het bezit gesteld van al de beloften.

Nochtans heeft ieder die het Evangelie hoort een wettig recht uit kracht van de wil van God en uit kracht van het aanbod van vrije genade, een recht, om hierop te komen, tot de genade te vluchten.

Elk die gelooft dat hij een zondaar is, en zich daarvan bewust is, die heeft grond om het pardon aan te nemen en daarop te vluchten tot die God, Die het heeft laten afkondigen.

En die zo komt, zal geenszins uitgeworpen worden.

Daarom, elk kan zien wat recht hij tot de beloften heeft. En die het gebruiken wil, zal de vruchten daarvan genieten; en ofschoon zich in de bekommerde ziel wel zwarigheden daartegen opdoen, ben ik nochtans verzekerd, dat de beloften zo ingericht zijn, dat ze al de zwarigheden oplossen.

* Voorwaardelijke belofte.

Een voorwaardelijke belofte is die dadelijke bekendmaking van de wil van God, waarin Hij openbaart en ontdekt, dat het Zijn Goddelijk welbehagen is, **aan elk, in wie deze en die hoedanigheden, gestalten en werkzaamheden in oprechtheid bevonden worden**, Zijn tijdelijke, geestelijke en eeuwige zegeningen te schenken, uit louter onverdiende genade en barmhartigheid.

Bijv: zoekt, en gij zult vinden, klopt en u zal opengedaan worden.

Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij het goede van dit land eten.

Er zijn ook volstreckte beloften.

Een volstreckte belofte is een bekendmaking van de Goddelijke wil, in welke de Heere openbaart, dat Hij aan Zijn volk, naar dat hun gebrek en hun omstandigheden het vereisen, alle tijdelijke, geestelijke en eeuwige zegeningen schenken wil, **zonder enige betrekking te hebben op hun hoedanigheden, gestalten of werkzaamheden als een vereiste zaak; maar alleen tot roem van vrije genade.**

Bijv: hun brood zal hun gegeven worden, en hun wateren zullen gewis zijn.

Ik zal hun enerlei hart en enerlei weg geven, om Mij te vrezen.